

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114212471
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114212471.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci navrhovateľky: F. X., rodená M., narodená XX. X. XXXX, bytom N. XXX, Z., proti odporcovi: R. X., narodený X. X. XXXX, bytom Z., toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou V. Z. W., zamestnankyňou Okresného súdu Piešťany, o rozvod manželstva, takto

r o z h o d o l :

I. Súd manželstvo navrhovateľky a odporcu uzavreté dňa 11. 7. 1998 na Mestskom úrade v Trnave, zapísané v knihe manželstiev Okresného úradu Trnava, vo zväzku 61, ročník 1998, na strane 167, pod poradovým číslom 210 **r o z v á d z a** .

II. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

III. Súd priznáva navrhovateľka oslobodenie od platenie súdnych poplatkov.

IV. Štát nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku za návrh od odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 7. 5. 2014 domáha rozvodu manželstva s odporcom.

Súd vo veci ustanovil odporcovi pre toto konanie opatrovníčku uznesením č. k. 8C/98/2014-34 zo dňa 9. 3. 2015

Opatrovníčka odporcu prevzala návrh dňa 5. 5. 2015.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 5. 5. 2014, sobášnym listom, potvrdením o trvalom pobyte zo dňa 5. 11. 2013, s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový, keď pojednával a vyhlásil rozhodnutie v neprítomnosti opatrovníčky odporcu v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Obaja účastníci sú slovenskí štátni občania, slovenskej národnosti, žijúci v platnom manželstve. Manželstvo uzavreli dňa 11. 7. 1998, po ročnej. Posledným spoločným bydliskom účastníkov boli N.,

čím je podľa § 88 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku daná príslušnosť tunajšieho súdu na konanie o rozvod ich manželstva.

Navrhovateľka uviedla, že manželstvo s odporcom uzavreli dňa 11.7.1998 na Mestskom úrade Trnava, po ročnej známosti. Myslela si, že odporca je lepší, chcela sa vydať. Manželstvo fungovalo 14 rokov, žili v dome jej matky. Odporca si našiel inú ženu, ktorú si priviedol do domácnosti, potom sa hádali. Pred touto ženou ju udrel, kopal. Bála sa ho, preto nešla ani na políciu. Odporca sa zmenil, ničil zariadenie domácnosti. Keď podávala návrh na rozvod, odporca už nežil v spoločnej domácnosti. Už predtým ako podala návrh s odporcom intímne nežili ani spoločne nehospodárili. O podaní návrhu povedala odporcovi, povedal, že rozvádzať sa nechce, zobral si svoje veci. Toho času má priateľa, chodia spolu 6 mesiacov, chcú sa zobrať. S odporcom nestretáva a nekontaktuje, nevie kde sa nachádza. K odporcovi nič necíti a nemá záujem o obnovenie spolužitia s ním.

Podľa ustanovenia § 18 Zákona o rodine manželja sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa ustanovenia § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa ustanovenia § 23 Zákona o rodine, ods. 1 súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, ods. 2 súd prvá veta zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada, ods. 3 súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky k rozvodu manželstva účastníkov. V konaní mal súd vykonaným dokazovaním preukázané, že vzťahy v manželstve sú tak hlboko a vážne rozvrátené, že manželstvo účastníkov viac ako rok neplní žiadnu zo svojich funkcií a obnovenie manželského spolužitia je vzhľadom na odmietaný postoj navrhovateľky nereálne. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že účastníci spoločne nehospodária viac ako rok a intímne nežijú. Ďalšie trvanie iba formálneho manželstva, nie je v spoločenskom záujme, pričom z manželstva toho času nepochádzajú žiadne maloleté deti.

Za hlavnú príčinu rozpadu manželstva súd stanovil vzájomné citové odcudzenie účastníkov, správanie sa odporcu voči navrhovateľke, nezáujem navrhovateľky o obnovenie manželského spolužitia.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná.

Podľa ustanovenia § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním vypočítím navrhovateľky, listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľka vo svojom návrhu bola povinná v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľkou, ktorým odôvodňovala svoj návrh. Keďže vykonaným

dokazovaním považoval skutkový stav za dostatočne preukázaný na rozhodnutie vo veci samej a zároveň existencia ďalších dôkazov v konaní nevyplývala najavo, a to ani z priebehu konania ani zo samotného návrhu navrhovateľky. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním považoval súd za dostatočné pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k meritu, a preto uzavrel, že nebolo potrebné nariaďovať výnimočné ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.), keď prihliadol na zásadu rovnosti účastníkov konania a s prihliadnutím na ústavu garantovanú právom účastníkov na spravodlivé a nestranné prejednanie veci. Vykonávaním nenavrnutých dôkazov by súd jedného z účastníkov favorizoval a druhého znevýhodnil a to podľa toho, ktorému z účastníkov by bol vykonávaný dôkaz na prospech a komu na ujmu. Takýmto postupom by sa súd mohol javiť ako nie nestranný.

Podľa ustanovenia § 144 Občianskeho súdneho poriadku účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, keď nezistil iný dôvod na rozhodnutie o náhrade trov konania.

Navrhovateľka zároveň návrhom vo veci požiadala o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Podľa ustanovenia § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú, ods. 2 V návrhu musia byť pomery účastníka dokladované a) vyplneným tlačivom, ktorého vzor uverejní ministerstvo spravodlivosti na svojom webovom sídle, alebo b) rozhodnutím o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov, ods. 3 o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov predseda senátu alebo samosudca upovedomí ostatných účastníkov na najbližšom pojednávaní, ods. 4 ak bol účastníkovi priznaný nárok na právnu pomoc podľa osobitného predpisu, takéto rozhodnutie má účinky oslobodenia od súdnych poplatkov v rozsahu, v ktorom mu bola právna pomoc priznaná, ods. 5 priznané oslobodenie súd kedykoľvek za konania odníme, prípadne i so spätnou účinnosťou, ak sa do právoplatného skončenia konania ukáže, že pomery účastníka oslobodenie neodôvodňujú, prípadne neodôvodňovali, ods. 6 ak bol účastníkovi oslobodenému od súdnych poplatkov ustanovený zástupca, vzťahuje sa oslobodenie v rozsahu, v akom bolo priznané, i na hotové výdavky zástupcu a na odmenu za zastupovanie.

Podľa ustanovenia § 169 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval, alebo uznesenia, ktoré sa týka vedenia konania, nemusí obsahovať odôvodnenie. Uznesenie o prerušení konania, uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a uznesenie, ktorým súd priznal účastníkovi sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, musí vždy obsahovať odôvodnenie.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č.71/1992 Zb. v platnom znení ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Podľa položky 7 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov z návrhu na začatie konania o rozvode manželstva je súdny poplatok 66 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu môže podať odvolanie opatrovníčka odporcu do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela, môže do 3 mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode oznámiť príslušnému matričnému úradu, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.